

get åben dagsorden om indsatsen på det her område siden 2001, hvor man kom til.

Kl. 22:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 22:28

Yildiz Akdogan (S):

Det var et meget broget svar, for jeg kunne kun høre ordføreren gentage, hvor fantastisk regeringen har gjort det i al den tid, den har siddet ved magten.

Men regeringen gør det åbenbart ikke godt nok, for vi har som sagt 400 registrerede tilfælde af herboende borgere, der på den ene eller anden måde er truet på deres liv. Og det gælder altså ikke kun unge kvinder eller mænd, der bliver tvunget ud i et ægteskab med en fra udlandet, men faktisk også kvinder, der bor i Danmark, som på den ene eller anden måde er truet af deres familie eller nære slægtninge. Så der er nogle ting, der ikke fungerer godt nok, og det her er et forsøg på at gribe det an i en helhed, og en måde er netop, at de forskellige myndigheder kan kommunikere bedre sammen, og det hentyder det her forslag også til.

Kan ordføreren ikke se en logik i, at der skal være større sammenhæng og bedre kommunikation mellem de forskellige myndigheder, så vi netop helt fra starten kan gå ind og intervenere i tilfælde af frihedsberøvelse?

Kl. 22:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 22:29

Karsten Lauritzen (V):

Jo, det er jeg fuldstændig enig i, men forslagsstillerne fremstiller det, som om det ikke er der i dag, og som ministeren også var inde på, er aviserne jo ikke fyldt med historier om folk, der er udsat for tvangsægteskaber, og som ikke kan få hjælp, og hvis der er sådan nogle historier, kigger vi selvfølgelig seriøst på dem – det gør vi i Venstre, og det er også min opfattelse, at man gør det i regeringen.

Det er rigtigt, at der fortsat er mange, der bliver udsat for æresrelateret kriminalitet og også for tvangsægteskaber, men det er færre, end før regeringen kom til, og det er færre, end hvis man ikke havde haft 24-års-reglen. Ét tvangsægteskab er selvfølgelig et for meget, og det er også derfor, regeringen er forpligtet til – og som jeg kan forstå på ministerens tale også villig til – at gå videre og gøre en fælles indsats for at be-

kæmpe og forebygge tvangsægteskaber i større grad.

Det er også derfor, man f.eks. i satspuljeforhandlingerne har sat 35 mio. kr. af, som jeg var inde på i min ordførertale, og dem skal vi nu have gjort brug af. Og det synes jeg at vi skal gøre i fællesskab, i stedet for at oppositionen fremsætter et forslag som dette, som ikke vil medvirke til, at der bliver gjort en samlet indsats med hensyn til bekæmpelse af tvangsægteskaber, fordi man f.eks. ikke har 24-års-reglen med, hvilket man bør have, hvis man virkelig ønsker at gøre noget ved det her.

Kl. 22:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Yildiz Akdogan som ordfører.

Kl. 22:30

(Ordfører)

Yildiz Akdogan (S):

Landsorganisation af Kvindekrisecentre, forkortet LOKK, modtog for 1 års tid siden et opkald fra en ung pige, der var blevet indlagt efter selvmordsforsøg. Den unge pige havde pakistansk baggrund, og hendes historie begyndte med, at den dag, hun fortalte sin familie om sin kæreste, som gerne ville giftes med, blev hun kørt ud på en strand og gennembanket. Efterfølgende blev hun af sin far og onkel kørt på hospitalet, hvor der blev forklaret, at hun var faldet ned ad en trappe. Hendes kæreste blev truet på livet af pigens familie og valgte hurtigt af frygt at gifte sig med en anden pige. Den pakistanske pige prøvede at tage sit eget liv, men blev heldigvis indlagt, inden det var for sent, og først derefter søgte hun LOKK om hjælp.

Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter, også kaldet for NEC, begyndte i 2006 en systematisk registrering af æresforbrydelser landet over. Ved udgangen af 2008 var der registreret over 400 tilfælde af vold, trusler, tvang og frihedsberøvelse.

Fra Socialdemokraternes side vil vi gerne slå fast, at alle borgere i vores samfund har grundlæggende rettigheder, som vi vil gøre alt for at forsvare. Derfor er vi stærkt optaget af at forhindre tvangsægteskaber og æreskriminalitet, ligesom vi optaget af, at de unge, som fanges i såkaldte generationskonflikter, har adgang til kvalificeret rådgivning og konkret hjælp i deres ulykkelige situation.

En række sager i de seneste år – som den pakistanske piges – har med al tydelighed vist, at de relevante myndigheder ikke i tilstrækkelig